

ZP3

RRA

VO

DAC

18
10
25

poř.	jméno příjmení	autor název textu	1 Richard Veselý	2 Martina Longinová	3 Renata Jurčová	4 Aleš Vrzák	5 Hana Krtičková	6 Peter Milčák	7 Libor Vacek	body 2.kolo	body 1.kolo	body celkem	umíst. 2.kolo	umíst. 1.kolo	umíst. celkem	čas
1	Michaela ŽATKOVÁ	Nóra Ružičková Mikronauti	8	6	6	4	6	7,5	5	30,5	35	65,5	9.	I. kat 7.	8.	5:49
2	Simona BÁBIKOVÁ	Etgar Keret Modrina	8,5	6,5	6,5	6	6,5	8	7	34,5	34	68,5	5.	I. kat 8.	6.	8:58
3	Magdaléna ZIKÁNOVÁ	Diane Dufresne Hollywood freak	6	7	7	5	6,5	6,5	6	32	33	65	7.	I. kat 11. - 12.	9.	3:17
4	Mikuláš POLÁK	Konstantin Biebl Nový Ikaros	6	8	7,5	7	6,5	5	7	34	33,5	67,5	6.	I. kat 9. - 10.	7.	6:11
5	Kristína BENDŽÁKOVÁ	Michal Habač Hladomor (montáž)	5	5,5	5	4	6,5	4,5	6	26	32,5	58,5	12.	I. kat 13.	12.	4:45
6	Dorota ŠUTOVCOVÁ	Maša Haľamová Vyznanie a iné básne	5	7,5	4	5	7	3,5	6,5	37,5	33,5	61	11.	I. kat 9. - 10.	11.	4:28
7	Johana HAVLIČKOVÁ	Inka Machulková Zamkni les a pojd' - montáž	5	6	7,5	5	4	5,5	4	25,5	33	58,5	13.	I. kat 11. - 12.	15.	2:57
8	David SELTENREICH	Jan Vodňanský Předmluva autora aneb	7,5	8,5	8	8	8	7,5	7	39	36,5	75,5	3.	I. kat 6.	4.	6:42
9	Agáta MAŠKOVÁ	Kenneth Rexroth Z "draka a jednorožce"	7,5	7	6,5	5	7	6,5	5	32	38,5	70,5	9.	II. kat 8.	9.	4:02
10	Jakub SZÓKE	Adrej Sládkovič Marína	6	7	6	6	5	8,5	6	31	38,5	69,5	8.	I. kat 4.	5.	4:52
11	Daniel WOOD	Václav Renč Setkání s Minotauem	8	6,5	5	5	4,5	7	4	28	37	65	10.	I. kat 5.	10.	6:34
12	Mária MIŠUNOVÁ	Jozef Mokoš Holubiarka	8	8,5	7	6	8,5	6	7	36,5	40	76,5	8.	II. kat 6. - 7.	8.	6:14
13	Mariána ONDREJOVÁ	Ludmila Podjavorinská Utopená	7,5	8,5	8	6	7,5	8,5	7,5	39	38	77	5.	II. kat 9.	7.	8:09
14	Aneta	E. Jandl, J. Ringelnatz, Ch.												II. kat		

poř.	jméno příjmení	autor název textu	1 Richard Veselý	2 Martina Longinová	3 Renata Jurčová	4 Aleš Vrzák	5 Hana Krtičková	6 Peter Milčák	7 Libor Vacek	body 2.kolo	body 1.kolo	body celkem	umíst. 2.kolo	umíst. 1.kolo	umíst. celkem	čas
16	František BARTÁK	Tomáš J. K. Navrátil pásmo básní ze sb. Atakdál	8	9	6	7	7	8	8	38	43,5	81,5	6.	II. kat 1. - 2.	5.	7:03
17	Lenora NÁTHEROVÁ	P. O. Hviezdoslav Kain	8,5	9	9	7	8,5	8	8	42	40,5	82,5	2-3	II. kat 4. - 5.	4.	7:11
18	Mária ŠKAROHLÍDOVÁ	Vladimír Vysockij Pieseň o prvých radoch Balada o krátkej špi	8	7,5	8	7	8	7	6	37,5	40,5	78	7.	II. kat 4. - 5.	6.	5:15
19	Sofie Anna JANEBOVÁ	Marina Cvetajevová Kde se vzalo tolik něhy (montáž)	8	7,5	4,5	7	9	7,5	7,5	37,5	42,5	80	4.	I. kat 2.	3.	4:09
20	Eliška NEDVĚDOVÁ	Hana Volfšková Ještě ne, už ano, ještě ano, už ne.	8	8,5	8,5	9	9,5	8	7	42	41,5	83,5	2-3	II. kat 3.	3.	5:47
21	Martina MAŠKOVÁ	Pavel Novotný Ustřížená	9,5	8,5	8	7	8,5	6,5	9	41	43,5	84,5	4.	II. kat 1. - 2.	2.	3:05
22	Adéla HIRČÁKOVÁ	Daniel Pastirčák Portrét Image	8,5	10	8,5	8	9	8,5	8	42,5	46	88,5	1.	I. kat 1.	1.	5:04

POEZIE?
SPÍŠ LOBOTOMIE NA POKRAČOVÁNÍ...

POETICKÉ ZKLAMÁNÍ

Kamennou klenbu konečně naplnila poezie. Poezie klasická. Poezie hladící. Poezie poutající. Poezie kousající. Textům jednoduše není co vytknout. Co bych taky já měla vytýkat Seifertovi? Ortenovi? Hrabětovi? Skácelovi? Velká jména znějí sálem a člověk s nadějí doufá v milé večerní posezení. Konečně žádné tragédie, žádné hrůzy a velká utrpení. Vidíte, drazí recitátoři, jde to!

Doprovázet poezii hudbou či zhudebňovat poezii je jeden ze způsobů, jak ji znovu zpopularizovat. Ale... Hudba vytváří atmosféru, kdyby byl náhodou posluchač úplně mimo a nepoznal, o čem báseň je. Do toho hodíme Krylova Anděla. A pak zhudebnit Václava Hraběte.... jako vážně? Tak tomu se říká originalita. A mezi velké české básníky zařadíme Fialu z Mňágy. Jasně, vidím jasnou souvislost. Zase seriózně, aneb přečteme si Seifertovu korespondenci, protože jsme slíbili klasiky. Milou odbočkou je Ladislav Nezdařil, méně známý autor mezi těmi autory. Uznávaný autor mezi těmi autory. Nerozpoznatelný autor mezi těmi autory. Je tu mezihra – Ondřej Fencel hraje jako o život – potichu...

Na to, že je Kristýna Ryška profesionální herečka, tak je její mluva přímo přišerná. Tolik přeřeknutí, tolik polknutých koncovek, tolik zabloudění v textu... No, tak! A číst to z papíru? To už je vážně vrchol, nazpaměť umí přednést báseň i děti v mateřské škole. Nevím, zdali to měla být uspávanka...? Prostě energie, jež má být z jeviště přenesena do sálu, spadla do studny. Chcete-li mě bavit, chcete-li mě dojmout, chcete-li navnadit ke koupi vaší vlastní básnické sbírky, pak mě nesmíte uspat.

Chtěla bych být hodná, opravdu ano. Ale copak se mám tady rozplývat nad profíky hrajícími si na amatéry? K čertu, já přece znám emoce. Dobře vím, kdy se smát, kdy brečet. Taky vím, kdy zatleskat. Vážně mi to nikdo nemusí říkat. Přesto poslouchám dál. Dávám další šance. Poddám se přítlumeným melodiím, utlačovaným tónům klavíru, však... Nakonec mě stejně víc poutá blikající pták přilepený na kamenné stěně. Ale dobrá, chápu to – skleniček pár a pár tahů trávy... tak by to snad i šlo.

Spojující moment a hlavní téma se rozplynulo někde mezi tóny. Dramaturg ve mně křičí – proč? Proč tohle a proč takto? Má to snad mít nějaké poslání, které mi uniklo?

SNĚHEM ZAPADANÁ TABULA RASA HORROR VACUI A ČISTÁ KRÁSA

Ano, i když to v titulku není uvedeno, opět budeme mluvit o poetickou krásou popsaných zdech a o brněnském „street artistovi“ Timovi. Sdělení v titulku Timo namaloval na nádražní zed' v Libčicích nad Vltavou a patří k mým nejoblíbenějším. A mělo by nás nasměrovat k jeho nejvíce „básnickým“ dílům.

4

Vlastně... jak to vidí Timo osobně s možností, že by někdy skutečně vydal sbírku vlastní poezie? V jednom rozhovoru se ho na to zeptal Jakub Holzer: „*Bál bych se, je to moc vážný vylézt ven a říct: tady jsou moje texty. Ta svázanost v knížce má přílišnej punc oficiality. Opře se do toho kritika... Moje texty jsou psané, na vodě, rozplynou se, přetrou, to mi vyhovuje. Dá se to brát jako alibismus, ale je mi to takhle příjemný.*“

A na stejném místě se mluvilo o tom, co mě taky hodně zajímalo – jakou poezii má rád sám Timo, které básníky čte? „Ivana Blatného, Jana Zábrany a zhudebněný texty Pavla Kolmačky od Karla Vepřeka. V polici mám i Skácela a Mikuláška, i když některým těm věcem vůbec nerozumím. Mám rád zesnulého písničkáře Jiřího Bulise, kterej jako-by řval na lesy, písničku od Viléma Závady Holubi, taky Radůzu a Navarovou. Zjevení je Petr Váša, je jak necivilizovanej domorodec tančící na plesu ve Vídni, živočišnej a živelněj, na nic nehraje.“

Tentokrát budu míň mudrovat a nechám víc prostoru pro ukázky. Tak třeba... skvěle poeticky komunikují se svým prostorem dva texty o mostech napsané na mostech:

Most každý jiný
k jinému účelu
v ohybu Radbuzy
tak jako jsou druzí
i my jsme z kostí

*

Most je zúžené
místo města
smětnání energií
různorodého těsta

Často se Timovy vzkazy nepovrchně dotýkají lidských vztahů:

řeče na mě láva
blahobyť upadá
uvadá
a jabloň planá
nemravná
krychle
mění se na kanál
když je tvoje duše bezradná

*

kořeny rostou
skrz
inženýrské sítě
chci tě!

A na závěr jsem si nechal ukázky delších Timových vzkazů, které jsou při všech dalších možných významech především výsostně poetické. Tak dobrou chuť:

*Otočil jsem další
list. Ptáci
vyplašení výstřelem
odpovědnosti bojí
se přistát
v dotyku prvních
řádků...
odlety do teplých
krajín splněných
povinností*

*

*vlak co polyká pražce
a poslední písmena na
obrazovce
ty oblečená do stínu
spuštěných žaluzií
vysušené mouchy
mlčí za skly
a razítko na konec
místo pusy.
Tečka*

Ale důležitá je samozřejmě i osobnostní zralost a společenská odpovědnost! :)

*pustit se cecku
opustit vemen
vstoupit na cestu
a přijmout břemeno*

*

*Přes zimu
v zahrádkách
hladoví bílé vany.
Prázdná a dutá
jsou všechna tvá přání
utopený kos v lavoru,
čekání na jaro
sníh tesaný z mramoru
je tady nastálo
vana vydechnutá
břichem,
je vzhůru*

5

*

*můžeme si   tykat
                     vykat
                     onikat
můžeme si   unikat*

Baví mě (a často těší) lakonické, často vtipné vzkazy lidem, aby neblbnuli, nestresovali se a byli tak nějak v klidu. Jen houšť a větší kapky:

*je zima
starého šatstva probíhá
sběr
z ničeho nového se pro-
sím neposer*

Když jsem dříve zmiňoval ekologická témata, tak tento text o našich průměrných a organizovaných životech je asi nejsilnější:

*Zahradní grily, růžové kroksy
před domem kačírek, za ním
všechny bazény
chodit s pejskem, chodit běhat
být nohama na zemi
fialová, zelená, modrá i šedá fasá-
da
vymalováno, zatepleno. Mráz mi
leze na záda.
Esúvéčka auta a garážová vrata
vivat privat a vivat hypotéka svatá
nikde není smítka na zámkové
dlažbě.
A krajinu zakoupíme v dražbě*

*

*krajíc měsíce namazán máslem
na zádech hvězdy nosí noční daněk
na nebi tma dřív, než zhasnem
trychtýřem noc padá do snídaně
a na rameni vlaštovka –
z vytrhaných prázdných stránek
kostky cukru na stupních vítězů
a mléko rozlévá se...
v milosti sjíždí sáně
až tam, kam vylezu*

Jestli mě něco mrzí, tak všechny ty texty, které se už nevešly. Pokud vás Timo zaujal, tak existuje online mapa, do které se jeho díla zaznamenávají: www.mapotic.com/timo. Tak užívejte a ahoj zase za rok!

A je tu

II. kolo

Začal den druhého kola. Jestli to začne básní o smrti a utrpení, jdu domů!

ŽATKOVÁ – Tak domů nejdu, nadšená však také nejsem. Asi ne utrpení, ale prostě jen něco divného: Ťažko strídat' mimikry... dlouhá pauza a nepřírozené otočení hlavy... tvoja miera úzkosti... dlouhá pauza a nepřírozené otočení hlavy.

6 BÁBIKOVÁ – Zlámané kosti na pohotovosti... mně se brzo zlomí nervy. Text nahněvané ženy protkaný značnou mírou cynismu – tak proč ty vtipy polykáš? Copak je snad tabu, dělat si z lásky legraci?

ZIKÁNOVÁ – Ó, jak drzé! Nestihla se napít před výstupem, tak si to vzala s sebou. „Jó, zvládla jsem se nepoblít z Coca-coly na jevišti!“

POLÁK – A zase velká odvaha říct v 21. století: „Mrtvá žena je moudrá žena...“ Tak tohle je jasný důkaz, že téma smrti nemusí být těžké a únavné. Jen škoda nižší hlasitosti přednesu.

BENDZÁKOVÁ – Další trágo – další ženská stížnost na modeling. Promiň, spím.

ŠÚTOVCOVÁ – Děkuju! Konečně... Něco něžného, něco niterného, něco nádherného. Přirozený přednes o dívčích citech. A ano, překvapivě, emoce neznamenaají smrt všeho živého.

HAVLÍČKOVÁ – Letos si tu uspávači hadů dali sraz. Ještě nikdy nebyl striptýz takhle nudný.

SELTENREICH – Probuzení! Vtipná přednáška o básnické kombinatorice. Velmi sličné a rozverné

kombinace jsou posíleny akademicky suchým vystupováním interpreta! Skvěle. A rozverně hříčky zakončily první set.

MAŠKOVÁ (Agáta) – Vážný pohled do publika. A jak to bývá, arogance má své meze = zapomenutý text. A pak další monotónní žvanění. Agitka se musí říkat agitačně.

SZÖKE – Tohle je láska ve všech odstínech. Tolik emocí a střihů, robustní chlap se najednou vyzná z lásky, co je krásnějšího? Najednou něco, co člověka vtáhne, co nutí jeho srdce jihnout. Ano, tohle je poezie. Ano, takto to má vypadat. A ať se jde porota bodnout! Zde máte vítěze...

WOOD – Nic neslyším, kámo!? Co mám pak hodnotit? Bílé triko či jakési nejasné tělesné křeče? Ted' snad něco o leporelu?

MIŠUNOVÁ – Trágo, trágo, trágo, obohacené alešpoň o něhu a životní moudrost.

ONDREJOVÁ – Příjemná proměnlivost temně laděných emocí. Trocha melodie jako intermezzo pomáhá udržet pozornost posluchačů, to je ale tak asi vše.

MIKUŠŤÁKOVÁ – To tu ještě nebylo – recitace v němčině, zpěv česky, hra na ukulele a skvělá show. Prostě divadelní číslo se vším všudy. Vtipné, bláznivé. Víc takových šíleností!

HVOZDÍKOVÁ – Panika! Dýchej, holka!

BARTÁK – Akční, vtipné, milé, snad i roztomilé. Dámy a pánové, viděli jste emocionální pravdivost a přirozenost. Čirá lyrika v kabátě z epického obrazu.

NÁTHEROVÁ – Na studnu vystoupal sám osud – ona, ta spravedlivá sudička. Nádherný silný okamžik, až by člověk běžel do kostela, padl na kolena a plakal.

ŠKAROHLÍDOVÁ – Milé poslouchání. Výrazný rytmus nedovolí odběhnout myšlenkami.

JANEBOVÁ – Monotónní kuňkání, z něhož nelze pobrat, o čem recitátor či snad básník mluví. Bylo by fajn, kdyby bylo slyšet v celém sklepení, aby se zasmála víc než první řada.

NEDVĚDOVÁ – A vyprávíme pohádku... Pěkně vsedě, poslouchejte, milé děti!

MAŠKOVÁ – Předpověď počasí, popis cesty a exkurze šatníkem tónem malinkého nazlobeného, nafouknutého děťátka. Veselé a baví to.

HIRČÁKOVÁ – Tak přece i slovenština umí humor a to rozhodně je sexy. „Smrť civilizácie je priebežný sexuálny akt.“ Ano, ne tragédií, ale smíchem přimějete lidi k zamyšlení, přimějete k dojetí, k jakékoli další vážné emoci.

Konec. Škoda? Nebo díky bohu? Jestli jsme byli zlí, tak sorry. Ale nejsme porota, neplačte, ať to není další tragédie. A prosím, opravdu, víc se smějte, a to pořád a všemu!

BÁSEŇ

L'ubo SCHERHAUFER

HĽADÁM SA

Nuž nastal ten stav
vzor bard, Hviezdoslav.
Tiež túžim poznať, kde vlastne som,
kde sa nachádzam.
Ja márne hľadám.
kde som sa stratil, v svete širom.

A tak sa pýtam
kam som sa podel,
kde zašantročil, zblúdili tvor.
Na poliach žírnych,
púšti piesčitej,
na bralách strmých, v výšavách hôr.

Kedy to bolo
keď som sa stratil,
iným životom zapadol, ach.
Kedy som prešiel
zo svetla do tmy
a stal sa pritom len hviezdny prach.

Na trón keď z nebies
lúče slnečné
z poslednej sily objali zem,
spolu s rovníkom,
plný pohody
zbierame plody, ajhľa jeseň.

Aký to pocit
hľadiac dol' z vrchov
nebotčných skál do priepasti,
kde pýcha moja
našla si miesto
vznešených citov, tmu žiadostí.

Méty, tie vyššie
neboli cieľom.
Lietat' v oblakoch rmute plných,
ni stopu nechať
na dráhe Mliečnej,
či skryť sa tam v hmlovinách hviezdnych.

Aká nehoda
zapríčinila,
že už nežijem, tieňom len som.
S vášňou požití,
v plameni túžob,
vo vetre života, žijem len snom.

Sklamania mnohé
život uštedril,
údery pod pás, do srdca nôž.
Krvácam, trpím
v čase prítomnom,
hľadajúc pravdu, preklínam lož.

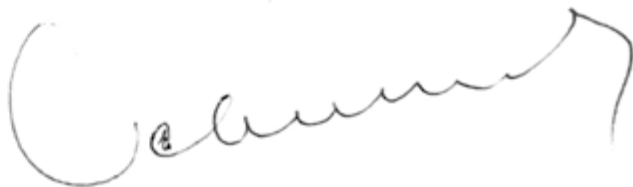
Pravda v pranieri,
zloba víťazí,
násilie plodí utrpenie.
Hladný po cite,
súzvuku duši,
hľadajúc lásky zmilovanie.

Pri strete s ľuďmi
nachádzať budem
čo im je všetkým, nicotným mne.
Sťaby zázrakom
myseľ sa zjasní,
duša splamnie, srdce omladne.

S dumou na čele,
s piesenkou na rtoch,
so žiaľom v očiach, o tom ja sním.
V honbe za krásou,
pravdu hľadajúc,
prosiac o dobro, s tým sa zlúčim.

Hľadám sa, hľadám
hľa nachodím sa.
Zazvučal tón v živote mojom,
v piesňach i básňach,
letiac vesmírom,
nech znejú všetkým nám dôchodcom.

Tak som sa našiel,
cestu si steliem
po ktorej kráčať tu teraz chcem.
Hľa poézia
K sebe má volá.
Z cesty ustlanej viac nezáujem.

Marek Adamík

ROZHOVOR

ALEŠ VRZÁK

Téma smrti rezonuje stále,
možná dokonce více,
neboť je úzce spjato se
současným světem

Rozhlasového režiséra Aleše Vrzáka není třeba pravidelným účastníkům Mezinárodního festivalu poezie ve Valašském Meziříčí příliš představovat. Střídavě jako člen poroty nebo její předseda se festivalu účastní se železnou pravidelností a málokdo tak může poskytnout po skončení páteční přehlídky kvalifikovanější pohled na úroveň soutěžících, výběr témat a kvalitu dramaturgie než právě on. A to nejen díky své schopnosti od jednotlivých ročníků tak trochu poodstoupit a spatřit festival pomyslně jako celek...

Jak byste ohodnotil úroveň letošních soutěžících? Jako člen poroty se meziříčského festivalu účastníte mnoho let, můžete si tedy dovolit i trochu porovnávat, vnímat různé posuny, trendy...

Řekl bych, že úroveň letošních výkonů je velmi vysoká, že standard, který jsme znali z minulých let, se posunul zase o něco výš. Je to patrné i z bodů, které určují postup do dalšího kola. Body, které by jinak bezpečně postačovaly k dalšímu postupu, nebudou v některých případech stačit, a to již z časových důvodů, protože na druhé kolo

máme jen sobotu dopoledne. Někteří zajímaví interpreti tak zůstanou před branami do druhého kola, i když to není něco, z čeho bychom byli zrovna nadšeni. V každém případě dramaturgie měla letos ve většině případů velmi slušnou úroveň, někdy byla dokonce až mimořádně překvapivá, zejména co se týká práce s téměř až s dokumentárně-publicistickým textem, z něhož interpret vytvářel text umělecký. Šlo o poměrně odvážné kousky, které pro mne byly nesmírně zajímavé. Také se mi zdá, že letos je i velká variabilita v realizaci, ať už prostřednictvím využívání hudebních nástrojů, častějšího pohybu nebo dalších prostředků verbální komunikace. Jako porota si samozřejmě všímáme i kostýmování, a to třeba i náznakového, které mnohdy napomáhá k samotné interpretaci a k umocnění sdělnosti konkrétního textu.

Využíváte nějaký takzvaný mustr nebo osvědčený postup, jak texty hodnotit? Existuje vůbec něco takového?

Mustr jako takový existuje, ale všichni vycházíme hlavně ze svých znalostí a zkušeností – v tom se jako členové poroty asi všichni pohybujeme na stejné ose. Znamená to, že nás zajímá námět, tedy prvotní text, z něhož interpret vychází, následně jeho zpracování, což představuje samotný dramaturgický úkon, jenž poukazuje na to, jak interpret umí s textem pracovat, a pak samozřejmě jaká-

si vnitřní režie celého výkonu – jak textu, tak jeho zpracování na jevišti a finální provedení. Důležitým prvkem je také něco, co by se dalo pojmenovat jako wow efekt, nějaký faktor, který člověka ohromí, překvapí... Svou roli v něm hraje pojmání architektury sálu, v tomto případě M-klubu, to, jak v něm lze pracovat se světlem, hlasem, kam se postavit, aby interpretace vyzněla zamýšleným způsobem, zkrátka jak pracovat s celou architekturou projevu. I to bylo v mnoha případech moc fajn.

Zazněly nějaké přednesy, které by se vás osobně dotkly a tím vám utkvěly v paměti? Možná nesnadná otázka vzhledem k tomu, že první den recitací skončil teprve před chvílí...

Určitě ano, a bylo jich několik. Nejzajímavější pro mne osobně byla asi Adéla Hirčáková s textem Babička od Ivany Gybové. Její projev mi přišel komplexní, se vším všudy – od perfektního projevu po promyšlené náznakové kostýmování, dokonalost střihu, minimalistický humor a velkou dojemnost současně. Obsahově šlo o pojmenování něčeho, co je v nás, co je náš svět, rodina a naše místo v ní, naše místo ve světě, a to s veškerými prvky od sebeshazování až po dojemné scény. Přitom nebylo

zapotřebí sahat k nějakým složitostem, interpretka si vystačila s jednoduchými výrazovými prostředky. Za mě zkrátka skvělý výkon. Dále tam bylo několik textů, které pro mne znamenaly obrovský emoční nápor. Vedle Babičky to byly Letopisy Narnie, kde v podání Lva Antoshchuka slyšíme ukrajinského kluka v jedné velké metafoře na téma, co je svět, naše existence, odvaha a naděje. To mi přišlo nesmírně dojemné. A vedle toho jsou tu samozřejmě světy, které dokázala vybudovat například Aneta Mikušáková nebo Eliška Nedvědová... Když už mluví o té dojemnosti, neměl bych vedle interpretace Lva Antoshchuka opomenout ani Leonoru Nátherovou, která přišla s židovským příběhem s Palo Alta. Ten pro mne znamenal velký emoční zásah.

V minulosti hodně rezonovaly texty s tematikou smrti, které ostatně vždycky měly silné zastoupení. Vnímáte i v této oblasti nějaký posun? A objevila se i témata nová?

Téma smrti rezonuje stále, možná dokonce více, protože je úzce spjata se současným světem. Současně už není tak psychologizujícím tématem, které by se zaměřovalo pouze na to, že každého z nás to jednou potká. Najed-

nou se ocitáme ve světě, v němž kousek od našich hranic zuří válka a umírají lidé. Že se tato reflexe dostává do interpretace textů, považuji za nesmírně důležité. Moc děkuji všem, kteří tak činí. A nešlo o ojedinělé případy. Dalším velkým tématem je hledání, co je láska, co je touha, jaké je naše místo ve společnosti a v životě, jak takové místo najít, jak bojovat se samotou a nalézat přátelství – to všechno je v těch textech velmi četné. Navíc jsem měl pocit, že tato témata nejsou pojímána jen ve smyslu sebetrýznění, ale je k nim přistupováno i s určitou lehkostí, nadhledem a hravostí. A že to díky tomuto přístupu má daleko větší sílu, než když někdo na jevišti jen psychologuje...

Dalo by se tím říci, že přibýlo interpretací, které jsou autentičtější, ne tedy pouze na efekt?

Ano. Ve výsledku je to téma sice více skryté, ale o to mocnější má dopad.

Několikrát jsem zažil, že interpretace na mne zapůsobila natolik přirozeně, že jsem byl ihned vtažen do děje. Jinými slovy, byl jsem vytržen z jisté letargie...

Je to tak. Myslím, že je to hodně výběrem textů, byla v nich velká síla. A také, jak jsem již zmiňoval, celkovou dramaturgií. Trochu k tomu přihrála i náhoda, protože pořadí vystupujících se určuje losem. A tentokrát tato náhoda připravila natolik zajímavou kombinaci stylů i témat, že poslech a sledování jednotlivých výkonů byly velmi zábavné a působivé...

Přistupujete k hodnocení účastníků kol první a druhé kategorie rovnocenně, nebo mezi ně přece jenom kladete trochu odlišná kritéria?

Rozdíl v přístupu asi nemáme. Ono záleží hlavně na tom, jak účastník téma zpracuje, jak z něj udělá téma šité

na míru právě jemu. Žádný model ideálního zpracování textu v podstatě nepoužíváme. Pokud je někdo zkušený a v životě toho už hodně prožil, tak témata, která jsou rekapitulující, může vzít ze sebe, dle potřeby si je třeba i zjednodušit, ale stále v něm budou přítomna. To by u mladšího člověka působilo poněkud komicky. Na druhou stranu, mladý začínající interpret může pracovat s nějakou stylizací a může si najít nový, osobitý způsob interpretace. Oba tyto přístupy jsou v pořádku.

Najdete nějaké styčné body mezi členstvím v porotě Mezinárodního festivalu poezie a vaší profesí rozhlasového režiséra a dramaturga? Obohacují se tyto oblasti navzájem?

Řekl bych, že ano. Režijní připomínka v rámci práce v rozhlasovém studiu musí být poměrně rychlá. Nemůžu si stoupnout k hercům, čtvrt hodiny jim něco říkat a chtít po nich, aby v tu chvíli všechny připomínky aplikovali. Je to poměrně rychlá záležitost a postupuje se po malých krůčcích. Proto je i mnoho opakování. I tady na festivalu se snažíme rychle a co nejpřesněji věci pojmenovat a prognózovat. Když v rozhlase točím nějaké literární dílo, zprvu se mi jedná o nějaké základní nastavení, až později se začínou doplňovat detaily. Nikdy by se nemělo postupovat obráceně, tedy že bych někomu vyčítal detaily, aniž bych pojmenoval celek, kontext celého výkonu. Stejně tak hodnocení jednotlivých účinkujících na festivalu je velmi rozdílné. U někoho hodnocení začíná na celkovém pohledu a je předčasné dostávat se k nějakým detailům, neboť jde o hudbu budoucnosti. Naopak u interpreta, o kterém vím, že je na vysoké úrovni, už můžu pracovat jenom na detailech. Celkový projev je už hotový. Můžeme si tak říct, že výkon je skvělý, nastal tedy čas přejít k drobnostem, které to mohou posunout ještě dál, nebo se alespoň stát podnětem k přemýšlení o dalším zlepšení...

Karolína Zabrucká

Vesničan v Brně

Jiří Šimčík se narodil v Zašové v roce 2003, ale hned jak mohl, utekl z vesnice do velkého města. Nyní žije a studuje v Brně. Kromě poezie se věnuje také hudbě – hraje na tenor saxofon a koncertuje s kapelou Bb. Je pozorovatelem světa, který čas od času obohatí úsměvným slovním příspěvkem.

Svoji první sbírku básní *Tě to spoutá si* vydal sám, poté publikoval v časopisech Tvar, Ink a Host. V roce 2022 pak vydal druhou sbírku *Vězeňská strava*, tentokrát ve vydavatelství Dobrý důvod. Ve své tvorbě se vyjadřuje k životu mladého člověka v digitálním světě zatíženém klimatickou krizí. Kromě silných sociálních témat však zůstává věrný i klasice jako láska, melancholie a tážení se po smyslu bytí.

DÁREK

naše knihy
jsou opatřeny elektronickou známkou
pro snížení rizika

procházím turniketem
zapípá to

ohlédnu se
zda si někdo nevšiml
kolik je moje výživné

nikdo nic

v tomto světě prodavači
zůstávají hluchí

ORIENTOVANÁ ÚSEČKA

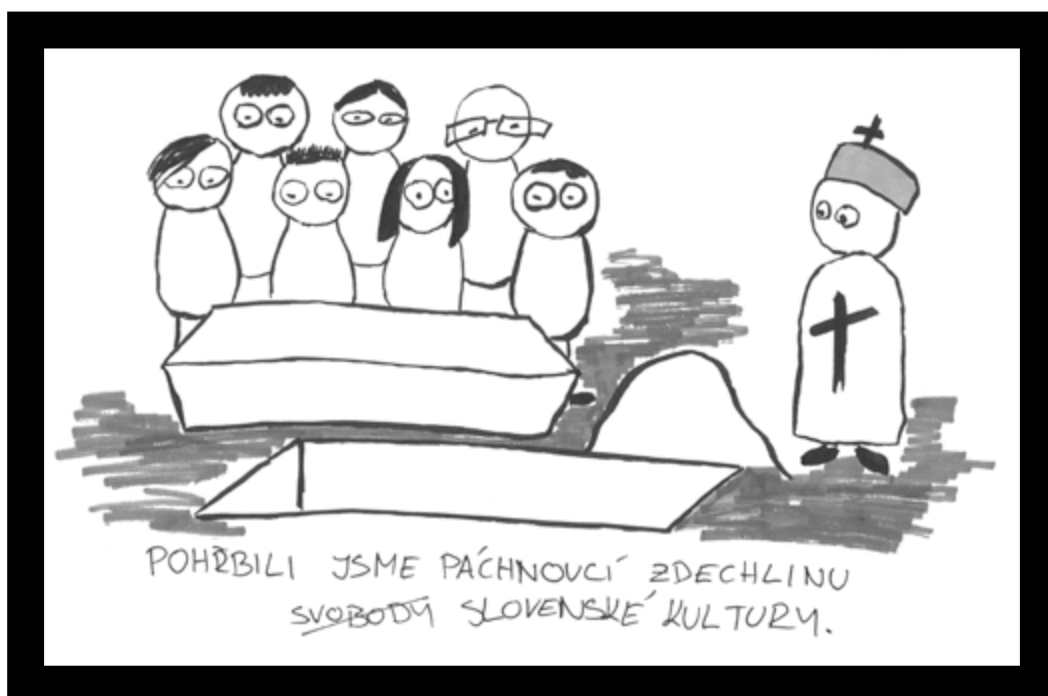
první hospoda
po falešném převratu

teče to z něj
vrátil se do osmnáctin
tady to slavil

první hospoda
po převratu

do jednoho celku
to vezmem a na
více frontách
vás zboříme

táhněte
tady to slavíme

Marek Adamík

STŘÍPKY ZE SOBOTNÍHO ROZBOROVÉHO SEMINÁŘE

JURČOVÁ – Máš tam pizzu dvakrát. Zprvu to vypadalo, že kdybys šla na rande s někým, kdo tě pozval na láhev vína a na pizzu, tak řekneš jen: „Hm, děkuji ti pěkně. Na shledanou“. A ve druhém případě jsi říkala, že ti ta pizza chutnala.

KRTIČKOVÁ – U prvního textu mi tvůj takřka divadelní přednes moc neseděl. Mluvila jsi v něm o katastrofách, které byly postupně horší a horší, a ty jsi na ně reagovala jen další čárkou na podprde. Tak jsem si říkal, kde to skončí a kdy to praskne...

BÁBIKOVÁ (interpret) – Chtěla jsem to zpřeházet, ale už by to bylo přeházené moc, a nevím, jak moc by to už bylo usnadnění toho textu.

14

KRTIČKOVÁ – Vždyť sis to stejně přehodila...

VRZÁK – To, že jsi zdařile použila rekvizitu, není povel pro ostatní, že pokud ji budou používat také, tak to automaticky bude super.

POLÁK (interpret) – Je to autor. Ale nic jsem si o něm nezjišťoval, protože já jsem ten text říkal už v době, kdy jsem byl menší.

VRZÁK – Už nejsme schopni úplně rozlišit mezi skutečnou a umělou bytostí. A to nás samozřejmě deprimuje.

VRZÁK – Že by dneska bylo běžné pro patnáctiletého kluka dostat se ke Konstantinu Bieblovi, je pro mě zvláštní...

VRZÁK – Když tak se braň a řekni, že to tak není a já si budu myslet, že jsi ještě větší borec.

MILČÁK – Pokud si vybíráte text, který vás limituje, je to stejné, jako byste si vybrali nerovnocenného partnera.

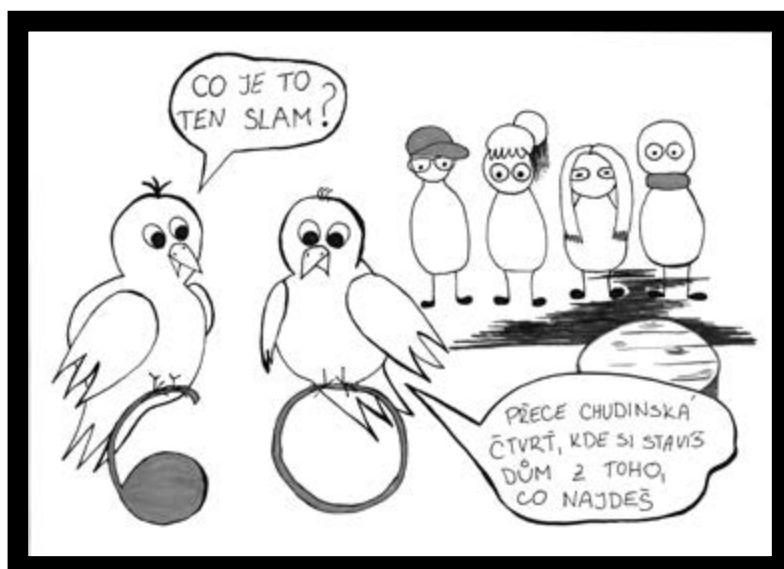
MILČÁK – Když se podíváte na ten seškrtaný text, zůstává tam každá stoosmdesátá věta, a vy jste se tím limitovali. Při přednesu to vypadá, že běží rychlík...

VESELÝ – Co chci říct, je, že jste velmi vyspělá recitátorka.

VACEK – V textu bylo víc Šabacha než vás.

VACEK – Vy jste otevřela něco, co je zásadní otázka. Když už si stoupnu před lidi, tak bych s nimi měl navázat kontakt. Ne se před nimi schovávat.

VRZÁK – Prostě tady máte park, je v něm tma a teď si to představte.

PÁR OTÁZEK PRO PREZENČNÍHO PRVOKA JAKUBA SZÖKEHO

Kubo, gratulujeme! Vzhledem k tomu, že jsi recitátor, který letos přijel do Valmezu jako první (dle údajů z prezence), vyhrál jsi cenu v podobě rozhovoru do našeho zpravodaje. Skromně doufáme, že takový dárek nelze odmítnout!

Samozřejmě, neodmítám.

Výborně. Odkud jsi k nám na festival přijel?
Z Nitry.

V prvním kole jsi recitoval Prvé interview s čiernym vlkom od Petera Pečonky. Jednalo se o první předvedení tohoto textu před publikem?

Nie, recitoval som to vlastne minulý rok na Hviezdoslavovom Kubíne, recitačnej súťaži na Slovensku. Dostal som sa s tým až na celoštátne kolo.

A „zandal“ jsi to tu líp?

Myslím si, že tentoraz to bolo najlepšie, lebo doteraz som s tým nikdy nebol spokojný, ako som to dal. Až teraz tu vo Valmeze to bolo prvýkrát, čo som bol sám so sebou naozaj spokojný.

Ten text je řekněme velmi společensky provokativní. Jedná se o přepis reálného rozhovoru, nebo o beletrii?

Nie, ide o umelo vytvorený príbeh, čiže sa nejedná o žiadny skutočný rozhovor.

Jak jsi na něj narazil?

My sme sa rozprávali s mojou učiteľkou prednesu, s Maricou Šiškovou, a ona zhodou náhod minulý rok robila aj predstavenie tohto diela. Preto sme dospeli k záveru, že by mi to pasovalo.

A proč si myslíš, že ti právě tento text pasuje?

Pretože sa mi táto téma páči, aj keď sa ma osobne príliš nedotýka. Je to sila, ako sa v tom texte Rómovia zastávajú sami seba a že každý, kto cíti akúkoľvek nespravodlivosť, musí v živote nakoniec vždy bojovať sám za seba.

Když přejdeme do druhého kola, co tě vedlo k výběru Maríny od Andreja Sládkoviča?

Opäť to vyšlo z divadelnej skúsenosti. Tentokrát nie moja učiteľka, ale ja som hral v predstavení na tému lásky a použili sme v ňom práve Marínu. A Marice Šiškovej sa páčilo, ako som v tom predstavení vyzeral, a tak sme dospeli k záveru, že mi Marína ako recitátorovi celkom sedí.

Byl v Maríně nějaký interpretační oříšek, který ti nešel rozlousknout?

Všeobecne sme si lámali hlavu s tým, ako vôbec podám tú poéziu, pretože ja som predtým poéziu nikdy nerecitoval. Takže problém bol skôr celkový. Ale myslím, že sme to nejako dali. Aj s výkonom v druhom kole som spokojný.

Tak to jsme rádi, že ti Valmez přinesl spokojenost. A na závěr – jaké je tvoje nejoblíbenější rozmlouvadlo?

Ako to je? Šla Prokopa pre Prokopa, pod' Prokop po priekope... A tak ďalej.

REKLAMA

16

**Vloni
úspěšnost:
100 %**

HERCŮ
DŮL Z.S.

Příprava na herecké
přijímačky

Chystáte se na herecké přijímačky a hodila by se vám nějaká
rada, nebo i komplexnější příprava?

Nabízíme jak osobní konzultace, tak soustředěný workshop
27.-29.12.2025

VÍCE INFORMACÍ NA:

+420 702 359 126

hercudul@seznam.cz

LITERÁRNE CHUŤOVEČKY 3

Sľaby rubrika, sľaby knižné tipy, sľaby niečo, o čom sa dá debatovať.

Tak teda... zaplňam dieru na trhu, splácam svoj dlh, ponúkam niečo, čo som si sám pre seba našiel, prelúskal, získal k tomu vzťah. Netvrdím, že je to to pravé orechové, ale ak niekto z vás, čo i len trošku, podľahne pokušeniu a bude hľadať tohto autora, toto dielo... splnil som svoje poslanie a spokojný odídem definitívne na recitátorsko-lektorský dôchodok.

Slovenka žijúca v Taliansku. Jej témou je práve táto „dvojdomosť“ a vzťahy. Písaním chce podať svedectvo o tom, čo vidí, ako vníma realitu. Mnohí Slováci žijú v zahraničí, ale iba málokto píše.

IVANA DOBRAKOVÁ – Vyrástla na Monty Pythonoch, a aj keď jej texty nie sú o jednoduchých témach, tvrdí, že žartovať sa dá o všetkom. Jej najnovším literárnym úspechom je Cena Európskej únie za literatúru. „Vzťahy sú to, o čom píšem, čo ma zaujíma. Keby ma zaujímali detektívi a zločiny, píšem detektívky. Ale nezaujímajú ma. Jednoducho, píšem o tom, o čom musím písať. To je jediné, v čom vidím zmysel, aby som vôbec písala, ale pre mňa je hlavnou činnosťou prekladanie.“

Jej príbeh „Žiť s Petrom“ som našiel v zborníku *Poviedka 2008*, kedy práve táto poviedka súťaž vyhrala. Nezaujala ma menom protagonistu, ale nezvyčajnosťou konštrukcie príbehu, v ktorom som sa najprv strácal, aby som – napokon – našiel k nemu kľúč a odomkol pointu prekvapivo banálnu, no o to ťaživejšiu. Hľadanie komunikácie so sebou a s okolitým svetom.

Ivana Dobráková: Žiť s Petrom
Vydavateľstvo: Koloman Kertész Bagala, 2008

A už sa to zas začalo, hovorila som si počas tej bezsennej noci, prichádza to vo vlnách, v pravidelných intervaloch, ako príliv a odliv, a preto som tomu najprv ani nechcela veriť, keď mi Michal pri milovaní povedal, že nemám tolko kričať, aby nás nepočul Peter. Peter, kto by to len tak mohol byť, ten Peter, horúčkovo som uvažovala, snáď náš sused, ktorý si niekedy cez obed púšťa nahlas rádio, ale pritom nie, pritom som dobre vedela, že sused nie

je žiadny Peter, že Peter musí byť niekto, kto je omnoho bližšie, niekto priamo v byte.

Celú noc som nemohla zaspáť, myslela som len na Petra, v prítomí spálne som rozmýšľala, či ho Michal už niekedy predtým spomenul, a dúfala, že za noc na Petra celkom zabudne.

Vedela som, že všetky úvahy sú bezpredmetné, ale napriek tomu som celý nasledujúci deň strávila v myšlienkach na blázinec, kam Michal nepochybne patrí, ale kto by ho tam zatváral, ja určite nie, ja tam tak nanajvýš zavriem sama seba, ak to takto bude pokračovať, ešte dve neohlásené návštevy a budem zrelá na blázinec. Ako dobre by mi bolo teraz v blázinci, myslela som si cestou z práce, kde by nebol žiadny Michal, a ani Peter, najmä nie Peter, ale pritom som vedela, že sa nesmiem opúšťať, lebo Michal ma potrebuje, Michal ma veľmi potrebuje.

A začala som si ho predstavovať, toho Petra, nejako predsa musí vyzeráť, v mojich očiach bol vysoký, tmavovlasý a jeho smiech, ten ma strašil v nočných morách, lebo práve tam sa Peter v noci presúval, sťahoval, do mojich nočných mór, zatiaľ čo Michal pokojne odľukoval, ja som sa budila v strede noci celkom prepotená a v mojej hlave len Peter.

Postupne som si všimla, po mesiaci, po dvoch, že vzťah Michala a Petra začína trochu chladnúť, a ja som si pomaly začala lámať hlavu, čo sa deje, k akému osudovému nedorozumeniu došlo, a najmä či by nemohlo vyústiť až do Petrovho odchodu z našej domácnosti. Prečo to nevyslovené nepriateľstvo, prečo tá náhla zmena?

A jedného dňa som sa to dozvedela, Michal si ku mne prisadol na gauč s vážnou tvárou a ja som vedela, že je zle, že sa schyluje k roztržke, že mi zas bude niečo vyčítať, a Michal ma naozaj požiadal, aby som stíšila televíziu, lebo sa so mnou chce vážne porozprávať, odmlčal sa a potom mi neprirodzene tichým hlasom povedal, Irena, myslíš si, že som úplne slepý? Myslíš si, že nevidím, čo sa deje? Za mojím chrbtom? By som si nikdy nemyslel, že moja žena, moja vlastná žena mi bude zahýbať s najlepším priateľom. A bolo to, akoby sa vo mne niečo konečne zlomilo, zápora, ktorá tak dlho odolávala, napokon povolila a ja som sa v tej chvíli nekontrolovateľne rozosmiala, len som sa smiala a smiala pred Michalovou

nechápanou a pobúrenou tvárou, prerývane som vykrikovala, ja sa zbláznim, ja a Peter! Uvedomuješ si, z čoho ma obviňuješ? Uvedomuješ si to vôbec? Utrla som si zaslzené oči, ved' ten tvoj Peter vôbec neexistuje, nikdy neexistoval a ani nebude, počuješ ma? Žiadny Peter nie je, v tomto byte žijeme len my dvaja, len ty a ja, vždy sme tu žili len my dvaja, prosím, Michal, nenúť ma, aby som zas volala do nemocnice. Michal, prosím ťa, musíš mi veriť, na čo sa Michal nečakane ohradil, a prečo by som mal veriť tebe?

Spýtala som sa ho, ako to myslí, a Michal sa trochu zlomyselne usmial, ak by som aj uveril, že si to všetko vy-

mýšľaš, aby si nejako zakryla vlastnú neveru, ak všetci tí ľudia, ako vravíš, nikdy neexistovali, ak sú to len výplody mojej bujnej fantázie, ako si mám byť istý, že práve ty si tá skutočná, pravá, nefalšovaná, ako si mám byť istý, že sa mi neprihovára len nejaká moja halucinácia, chcela som ho prerušiť, ale Michal pokračoval, kedysi som žil sám v tomto byte, potom si sa jedného dňa objavila ty a potom sa začali objavovať aj ďalší ľudia, o ktorých mi teraz tvrdíš, že nikdy neexistovali, tak potom ako si mám byť istý, že práve ty, že práve ty si skutočná?

ZÁKULISNÉ INFO

aneb čo uniklo do redakcie

18 Pokračujeme! Druhý deň, opäť interné výroky priamo od okrúhleho porotcovského stolu. Pravidlá kódovania boli uvedené v Spravodaji číslo 2 a odvtedy sa nezmenili. Len stručne zhrniem, že z hľadiska ochrany GDPR môže byť zamiešané čokoľvek s kýmkoľvek a pridané k tomu hocičo. Milí recitátori, smelo sa párujte, minimálne teda s publikovanými výroky.

Ona si zoberie najväčšiu dračicu literatúry. A máš pocit, že na ňu dýchneš a uletíš.

S úplnou ľahkosťou si vezme text a bez akéhokoľvek zaváhania vidí v ňom to, čo on chce vidieť a ja mu vlastne závidím. Asi to bude ten vekový rozdiel.

Ona to rozdeľáva a pak to už nikdy nedá dohromady.

Ja viem, čo chce povedať, ale zdá sa mi to blbé.

On se soustředí na jednu polohu, která je poctivá. Ale pak se to vymylá.

Tříšť, která v jednotlivostech fungovala, ale z hlediska celku se mi to rozpadá.

Je tam ta drobnokresba...

Zapomněla jsem lupu, ty brd'o, bez lupy to nedám.

(Poznámka ku kostýmu) Spatřil jsem kometu...

Nevedel som si k tomu nájsť cestu a hľadal som a hľadal až do konca.

To je taková krása, že je to až škoda rozdeľovať.

No jo, máte velký očekávání, on je to velkej chlap.

Je to zaujímavé dievča, má energiu.

Vám nedochází smysl toho, že život a svět je n-smyslněj.

A: Ona tú bodku mala.

B: Ona mala ty bodky tri. Ale kdyby udělala dvoj-bodku...

A: Myslíš vertikálne, alebo horizontálne?

Ja nepotrebujem túto dramatickú výstavbu na literárnom festivale.

Umelá premyslenosť, ktorá mi nič nehovorí. A na podklade toho talentu je to škoda.

A: Pro mě je to, jako když se třou dva polystyreny na jevišti.

B: No o trení by to mohlo být, ale polystyrény?

Disponovaný hoch.

Silná sebaréžia, ktorá odtiaľ čumí.

Dala tam dokonalosť v dokonalosti. Ale tú nedokonalosť by to tam chcelo.

Hod'te na neho deku a prikryte ho (myslené porotca k porotcovi).

PÍP
TAK ZASE ZA ROK
15.–17. 10. 2026
PÍP PÍP

POROTA

19

Aleš Vrzák (předseda poroty), Renata Jurčová,
Libor Vacek, Peter Milčák, Martina Longinová,
Richard Veselý. Hana Krtičková, Matej Čertík,
Veronika Nová (tajemnice poroty)

A LIST Z JAVORU UŽ PADÁ

Aleš Linduška

Lístek z javoru padá na hladinu a Rožnovská Bečva zahloubaně plyne. Na zámku už zpívají bardi a poslední verše dozní tu. Ještě číše vína není dopita, až ráno přijde čas loučení. Temnota, prázdnota, beznaděj leží tam, kam nezáří upřímná slova. A že jich tu padlo, těch slov jitřivých, a síly jaré nás přenesou přes ten čas zahloubání, přes dušičkové světlo plamínků na druhém břehu. Tak jsme tu společně pobyli, přátelé stříbrného větru, srdce okrála, přežijem v závějích.

Ještě není konec a poslední polibek na spánek tam pod javorem dáme. Osušíme zvlhlý zrak a s úsměvem se na cestu dáme. Nemůžeme zůstat na celé věky, ale znovu vrátit se můžeme. Sem k nám na Valachy, kde dobře je lidem. Ať odzemek někdy zahřmí tu, když zbojnická krev zpění se. Však častěji píseň pěkná a tklivá nese se a husle s cimbálem od srdce hrají. Básníci, buďte svobodní a nekláňte se mamonu, ochraňujte písně své, jež nikdy neskončí pod podzemí.

Nejsme ztraceni, ten maják podzimních barev javorových září a my jak tažní ptáci za rok si tu zbudem. Osušíme peří pomuchlané a hrdě spolu hry jiskřivé na jevišti poezie rozehrajem. Ten pronese slova plamenná, ta obalí je medem a v redakci pár duší písmáků vydá listů sbírku. Jsme tu tak pospolu, že festival rodinou zdá se. Múza poezie odvalu nám dává a není tu nikoho, kdo by nehledal, neklopýtl a nezkoušel vstát.

Tak sbohem, přátelé, za rok zas k zámku upřu oči a vyladím si sluch, když pak verše zaznějí, setkáme se a list z javoru ať si padá, je tu naše poezie.

TIRÁŽ

Festivalové listy 60. ročníku Mezinárodního festivalu poezie

Šéfredaktor: Karel Prokeš / **Redaktoři:** Jiří Jurečka, Marek Adamík, Peter Zemaník, Aleš Linduška, Erik Zabrucký, Karolína Zabrucká, Matej Čertík, Kamila Švrčinová / **Sazba, grafika:** Ondřej Smolka / **Fotografie z festivalu:** Zdeněk Smolka

PARTNEŘI

Zlínský kraj
Kraj bez hranic

Státní fond kultury ČR